

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA PISARNICA

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 23. 05. 2022.
Predato na poštu-obično, prep., dne 20. 05. 2022.
Pošta Zagreb 4310282
Broj primjeraka 4 priloga 1x1
Vrijednost 1 Primio R
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
ZAGREB

Poslovni broj: St-2561/2019

U Zagrebu, 19.5.2022.

-41

Stečajni dužnik: **AGROVALLIS d.o.o. u stečaju**, Repušnica, Lipa 1, OIB: 77844837368

Stečajni upravitelj: **ANAMARIJA MURTEZANI**, Zagreb, Ulica Sunčane Škrinjarić 1, OIB: 54031780904, zastupana po Mateji Horvatiček, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Andreis & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica Pavla Hatza 8

ŽALBA

Punomoć pod a)

Putem e-komunikacije i u četiri primjerka

stečajnog upravitelja

I. Stečajni upravitelj obavještava naslovni sud da je ovlastio Mateju Horvatiček, odvjetnicu u Odvjetničkom društvu Andreis & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica Pavla Hatza 8 na zastupanje u ovom žalbenom postupku sukladno punomoći u privitku.

Dokaz: - punomoć za zastupanje

II. Stečajni upravitelj ovim putem ulaže ovu žalbu protiv točke II. i IV. rješenja naslovnog suda, posl. br. St-2561/2019 od 5.5.2022. (dalje u tekstu: pobijano rješenje) i pobija ga zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava te
- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354., stavka 2., točke 11. Zakona o parničnom postupku („Službeni list SFRJ“ br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., „Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19.), dalje u tekstu: Zakon o parničnom postupku) u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15., 104/17., dalje u tekstu: Stečajni zakon).

III. Pobijanim točkama rješenja naslovni sud nije odobrio troškove stečajnog upravitelja u iznosu od 13.654,78 kn (točka II. rješenja), odnosno troškove knjigovodstvenih usluga u iznosu od 14.514,78 kn (točka IV. rješenja).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako naslovni sud neodobrene troškove stečajnog upravitelja, uključujući i troškove knjigovodstva iskazane u Završnom računu stečajnog upravitelja predanim uz podnesak stečajnog upravitelja od 4.7.2021., smatra neosnovanim odnosno nepotkrijepljenim potrebnim dokazima.

IV. a. U odnosu na neodobrene knjigovodstvene usluge iz točke IV. pobijanog rješenja

U odnosu na navod iz točke 9. pobijanog rješenja u dijelu u kojem se navodi kako „*nije jasno zašto je ukupan trošak stečajne mase tako visok*“, stečajni upravitelj ističe kako je upravo sam naslovni sud u ovosudnom predmetu rješenjem od 3.12.2019. pozvao zainteresirane osobe na plaćanje predujmova troškova „*prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn i to za: nagradu stečajnom upravitelju ukupno 5.000,00 kn, troškove knjigovodstva mjesečno 1.500,00 kn, troškove platnog prometa, blagajne, telefona, uredske troškove i troškove ostalih administrativnih poslova mjesečno 1.000,00 kn, a sve bazirano na trajanju postupka u vremenu od 6 mjeseci*“.

Iz navedenog jasno proizlazi da je **naslovni sud sam procijenio troškove knjigovodstvenih usluga u iznosu od 1.500,00 kn mjesečno** (kao i druge troškove poput nagrade stečajnom upravitelju i ostale primjenjive troškove), a što otprilike odgovara i tržišnoj vrijednosti pružanja knjigovodstveno – računovodstvenih usluga na mjesečnoj razini u onom opsegu kojem su te usluge pružene stečajnom dužniku. Stoga, stečajni upravitelj je, vodeći se tom procjenom, u Završnom računu trošak knjigovodstvenih usluga u razdoblju od 3.12.2019. kao dan otvaranja stečajnog postupka pa do 2.6.2021. kao dana podnošenja Završnog računa stečajnog upravitelja specificirao kao bruto iznos od 26.814,78 kn (neto iznos 16.450,56 kn uvećan za poreze i doprinose). Kad se taj ukupni trošak knjigovodstvenih usluga podijeli sa brojem mjeseci, proizlazi da je bruto iznos ugovorene mjesečne naknade knjigovodstvenih usluga iznosio 1.577,34 kn (neto iznos 967,68 kn uvećan za poreze i doprinose), a koji iznos otprilike i odgovara procijenjenom iznosu mjesečnog troška knjigovodstvenih usluga prikazanim u rješenju naslovnog suda u rješenju od 3.12.2019. godine.

S tim u vezi ističe se da iako porezni propisi nalažu određene obveze društvu u stečaju, te se porezne obveze u bitnom ne razlikuju od obveza koje je društvo imalo prije pokretanja postupka stečaja, a što za posljedicu ima okolnost da se računovodstvo društva u stečaju ne razlikuje od računovodstva društva u redovitom poslovanju, s obzirom da je društvo u stečaju kao i društvo koje redovito posluje, obvezno voditi poslovne knjige i sastavljati financijska izvješća u skladu s odredbama Zakona o računovodstvu i drugim primjenjivim propisima. Uzimajući prethodno navedeno u obzir, nije točno da su knjigovodstvene usluge koje su pružene stečajnom dužniku pružene samo u vidu obračuna 18 ugovora o djelu za same knjigovodstvene usluge te za predavanje ukupno 5 JOPPD obrazaca već su stečajnom dužniku pružene druge odgovarajuće računovodstvene usluge. Naime, iz dostavljenog dokumenta „Podaci o poslovima računovođe L.B.“ vidljivo je da je računovodstvo tijekom trajanja stečajnog postupka pružilo sljedeće usluge:

- otvaranje početne bilance za 2020. i 2021. godinu,
- knjiženje dokumenata (ulaznih računa, izlaznih računa, knjiženje prometa po žiro računu),
- izrada blagajne,
- izrada virmana,
- obračun PDV-a,
- izrada PDV obrazaca,
- izrada JOPPD obrazaca,
- izrada bruto bilanci za razdoblja poslovanja,
- izrada završnih financijskih izvještaja za razdoblja poslovanja,
- usklađivanje podataka sa Poreznom upravom,
- dostavljanje svih potrebnih obrazaca Poreznoj upravi, Financijskoj agenciji, Statistici te
- obavljanje svih drugih poslova vezanih uz knjigovodstvo.

Nadalje, da se radi o poslovima za koje nije zadužen stečajni upravitelj vidljivo je iz članka 89., stavka 1., točke 1. Stečajnog zakona iz kojeg proizlazi obveza stečajnog upravitelja sklopiti ugovor s ovlaštenom fizičkom ili pravnom osobom za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga, a što je upravo stečajni upravitelj i učinio sa odabranim računovodstvom, koji je popisane knjigovodstvene usluge obavljao u skladu sa pravilima struke te u skladu sa tržišnom vrijednošću takvih usluga.

Konačno, okolnost da okolnost što stečajni postupak nije trajao 6 mjeseci kako je to procijenjeno u rješenju od 3.12.2019. u gornjem predmetu, nije takvog značaja da bi se samim time smanjivala vrijednost knjigovodstvenih usluga na mjesečnoj razini protekom procijenjenih 6 mjeseci trajanja stečajnog postupka. Naime, knjigovodstvene usluge su pružene u jednakoj kvaliteti prvih 6 mjeseci trajanja stečajnog postupka kao i drugih 23 mjeseci od ukupnih 29 mjeseci trajanja stečajnog postupka i odabrano knjigovodstvo koje je vodilo računovodstvene poslove stečajnog dužnika zasigurno ne može snositi posljedice dužeg trajanja stečajnog postupka na način da se cijena knjigovodstvenih usluga smanji sa prvotno procijenjenih 1.500,00 kn na 300,00 kn bruto.

b. U odnosu na neodobrene troškove stečajnog upravitelja iz točke II. pobijanog rješenja

Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da naslovni sud nije priznao stečajnom upravitelju troškove ureda na adresi Grahorova 11 za razdoblje od ožujka 2020. do travnja 2021. iz razloga što stečajni upravitelj nije dostavio izdane račune izdane od pravne osobe MAR – DEL PROJEKT j.d.o.o., kao pravne osobe čije su poslovne prostorije dane na naplatno korištenje stečajnom upravitelju radi obavljanja poslova u okviru ovog stečajnog postupka.

Stečajni upravitelj ističe kako je kao dokaz troškova ureda stečajnog upravitelja za predmetno razdoblje dostavio Ugovor o refundaciji dijela troškova za zakup poslovnog prostora, troškova režija i ostalih troškova stečajnog upravitelja (dalje u tekstu: Ugovor o refundaciji dijela troškova) sklopljen između stečajnog dužnika i MAR – DEL PROJEKT j.d.o.o. (kao pravnog slijednika iza MAR – DELTA d.o.o. i Marušić j.t.d.) te blagajničkih isplatnica dostavljenih u spis, kojima MAR – DEL PROJEKT j.d.o.o. **potvrđuje primitak ukupnog iznosa od 14.000,00 kn na ime troškova ureda** koji bi otpadali na ured stečajnog upravitelja u svrhu obavljanja poslova za stečajnog dužnika.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja, točnije točke 25., netočno proizlazi da je stečajni upravitelj dostavio kao dokaz isplaćenog troška ureda samo tri blagajničke isplatnice u ukupnom iznosu od 8.000,00 kn. Naime, iz spisu priložene dokumentacije javno objavljene 3.9.2021. (Prilog „Dokumentacija“) na e-oglasnoj ploči razvidno je da je stečajni upravitelj dostavio četiri blagajničke isplatnice kojima MAR – DEL PROJEKT j.d.o.o. potvrđuje primitak sljedećih iznosa:

- blagajnička isplatnica br. 1. od 14.7.2020. za iznos od 6.000,00 kn,
- blagajnička isplatnica br. 2. od 30.11.2020. za iznos od 5.000,00 kn,
- blagajnička isplatnica br. 1. od 02.03.2021. za iznos od 2.000,00 kn,
- blagajnička isplatnica br. 2 od 17.06.2021. za iznos od 1.000,00 kn

Prema tome, stečajni upravitelj je prilikom gotovinskog plaćanja troškova ureda poduzeo sve potrebne radnje kako bi dokazao, prvenstveno za potrebe stečajnog postupka, da je gotovinski iznos podignut sa računa stečajnog dužnika doista utrošen za plaćanje troškova ureda u ukupnom iznosu od 14.000,00 kn sukladno Ugovoru o refundaciji dijela troška. Slijedom navedenog, stečajni upravitelj nije i ne može biti odgovoran za eventualno neizdavanje računa od strane MAR – DEL PROJEKT j.d.o.o. za zaprimljeni gotovinski iznos. Ujedno, iz članka 94., stavka 2. Stečajnog zakona proizlazi da sud određuje naknadu troškova rješenjem na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja. Iz navedenog proizlazi da je materijalni trošak stečajnog upravitelja moguće dokazati i na temelju obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja, što ne podrazumijeva samo obvezu prilaganja računa kako to se to obrazlaže u pobijanom rješenju već se vjerodostojnost takvih troškova može utvrditi iz drugih dokumenata, a kao što je u ovom slučaju stečajni upravitelj i dokazao.

Dodatno se ističe kako je naslovni sud u ranije spomenutom rješenju u ovosudnom spisu od 3.12.2019. predvidio materijalne troškove ureda stečajnog upravitelja u iznosu od 1.000,00 kn mjesečno, stoga je i u odnosu na ovaj mjesečni trošak vidljivo da je isti u potpunosti vrijednosno primjeren i u skladu s procjenom naslovnog suda iznesenoj u rješenju od 3.12.2019. godine prilikom pozivanja zainteresiranih osoba na plaćanje predujma za provođenje stečajnog postupka.

Stečajni upravitelj ovdje još dodatno naglašava da je stečajni postupak i dalje u tijeku od prosinca 2019. godine te da je do podnošenja Završnog izvješća stečajnog upravitelja stečajni postupak trajao ukupno 29 mjeseci, a da je kao materijalni trošak stečajnog upravitelja prijavljen trošak ureda samo u odnosu na 14 mjeseci trajanja stečajnog postupka tijekom razdoblja od ožujka 2020. do travnja 2021. godine. Drugim riječima, stečajni upravitelj je prilikom prijavljivanja materijalnih troškova u ovom stečajnom postupku postupao sa potrebnom dužnom pažnjom, ali i na vlastitu štetu kako bi se u što većoj mjeri očuvala vrijednosti stečajne mase.

Nadalje, u odnosu na račun za gorivo tvrtke LUKOIL CROATIA d.o.o. kojeg naslovni sud nije priznao iz razloga što isti nije potkrijepljen putnim nalogom, odnosno jer isti ne glasi na stečajnog dužnika, stečajni upravitelj ističe sljedeće.

Na računu tvrtke LUKOIL CROATIA d.o.o. jasno proizlazi da je isti izdan na stečajnog dužnika (donji desni ugao računa), pri čemu se ističe da je gorivo utrošeno za potrebe odlaska i povratka u sjedište stečajnog dužnika radi preuzimanja pokretnine koju je stečajni upravitelj prodavao u svrhu namirenja.

Dokaz: - uvid u spis

V. Stečajni upravitelj, kao tijelo u stečajnom postupku, uredno je i savjesno obavještavao naslovni sud dostavljanjem odgovarajućih tromjesečnih izvještaja koji su uključivali, između ostalog, i sve rashode stečajnog dužnika tijekom referentnog razdoblja, pa tako i o troškovima za pružanje knjigovodstvenih usluga kao i o troškovima ureda koji su nastajali tijekom razdoblja trajanja stečajnog postupka i koje je stečajni upravitelj snosio iz stečajne mase. Tu se napominje još jednom da se stečajni upravitelj prilikom zaključivanja odgovarajućih ugovora vezanih za troškove ureda i troškove knjigovodstvenih usluga vodio procjenom naslovnog suda iznesenoj u ovosudnom spisu od 3.12.2019., kao prihvatljivim mjesečnim vrijednostima takvih rashoda, a koji su troškovi uostalom u skladu i sa tržišnom vrijednošću takvih usluga.

Okolnost da je stečajni postupak trajao duže od onog procijenjenog, ne može biti takvog značaja da trošak ureda i knjigovodstvenih usluga ne bude priznat iz razloga kako to proizlazi iz pobijanog rješenja odnosno, drugim riječima, nije opravdano za očekivati da odabrano računovodstvo stečajnog dužnika svoje usluge pruža besplatno ili ispod tržišne vrijednosti i da trošak ureda stečajni upravitelj snosi o vlastitom trošku nakon isteka procijenjenog vremena trajanja stečajnog postupka koje je, u ovom slučaju, iznosilo 6 mjeseci, dok je u stvarnosti predmetni stečajni postupak, uslijed objektivnih okolnosti, i dalje u tijeku proteklih 29 mjeseci.

Zaključno, stečajni upravitelj ističe kako je naslovni sud procijenio troškove prethodnog i otvorenog stečajnog postupka kroz pozivanje vjerovnika na plaćanje predujma u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn za inicijalno predviđeno razdoblje trajanja stečajnog postupka od 6 mjeseci. Stoga je stečajnom upravitelju u cijelosti nejasno kako je moguće i zakonski opravdano da ukupni priznati troškovi stečajnog postupka za stvarno razdoblje trajanja stečajnog postupka kroz (najmanje) 29 mjeseci iznose samo 26.436,68 kn, što uključuje ranije određenu nagradu stečajnom upravitelju od 12.089,86 kn, materijalni troškovi stečajnog upravitelja u iznosu od 1.046,84 kn i troškove knjigovodstva u iznosu od 12.300,00 kn, sve uključivo sa pripadajućim doprinosima i porezima.

Slijedom svega prethodno navedenog, stečajni upravitelj smatra da je za sporni materijalni trošak stečajnog upravitelja kojeg naslovni sud nije priznao točkama IV. i II. pobijanog rješenja dostavio odgovarajuću dokumentaciju i obrazložena izvješća, sukladno članku 94., stavku 2. Stečajnog zakona, a što je propušteno cijeliti sukladno primjenjivim odredbama Stečajnog zakona te su isti posljedično tomu neosnovano odbijeni kao neopravdani.

VI. Radi svega iznesenog, stečajni upravitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu u pobijanim točkama preinačiti i odobriti tražene troškove stečajnog upravitelja podredno ukinuti rješenje u pobijanim točkama i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na daljnje postupanje.

*Anamarija Murtezani,
po punomoćniku:*

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ANDREIS & PARTNERI d.o.o.
ODVJETNICA
MATEJA HORVATIČEK
ZAGREB, Pavla Hatza 8